

Oktober 2009

Kære alle

Vi har igennem 2 år gået inde ved klinik dine øjne med vores søn Oliver. Oliver var 9 år da han startede derinde.

Som forældre til Oliver, havde vi igennem længere tid lagt mærke til at han ikke fungerede optimalt. Oliver havde svært ved sport. Han var usikker og kæmpede en kamp for at være med i et team på en håndboldbane. Vi havde kontakt med egen læge, for at få tjekket Oliverts motorik. Han gik igennem få øvelser og sagde at han fungerede fint motorisk. Vi vidste snart ikke hvad vi, som forældre kunne gøre. Vi ville bare det bedste for vores søn. Til sidst endte det med at Oliver ikke ønskede at dyrke noget sport. Det eneste han havde lyst til, var at sidde foran computeren og spille. I skolen fungerede han heller ikke optimalt. Han havde svært ved at koncentrere sig i længere tid, og havde læse/staveproblemer. Vi havde længe spurgt lærerne om vi ikke kunne få Oliver på en læseklinik hvor han kunne få noget hjælp, men fik afslag. Lærerne mente at det nok skulle komme og man måtte acceptere at Oliver var en langsom læser. Som forældre til det første barn, stolede vi fuldt og fast på lærerne.

I 2007 så vi en annonce i vores lokale blad fra klinik dine øjne. Vi fik en tid til en test af Oliver, og fik da et bevis på at han havde brug for hjælp. Til træningen fortalte Gitte blandt andet at Oliver havde det meget med at skynde sig igennem øvelserne, i håb om at man ikke opdagede at han lavede fejl. Han var meget usikker indeni, men kæmpede en kamp for at ingen måtte opdage noget. Og på ydersiden skulle han virke så selvsikker som muligt. I starten fik vi en del øvelser med hjem (ca. til 1/2 time) men det kunne godt tage en del længere tid. Oliver havde allerede på det tidspunkt valgt, at ting som er svært ville han hellere opgive end kæmpe for. Det første halve år var hårdt ikke kun for Oliver men også for os som forældre. Det krævede enormt meget overskud og ro, og var Oliver træt kunne vi lige så godt droppe øvelserne denne dag, for så vidste vi af erfaring at det vil ende med en "sur" dreng. (som havde det svært med sig selv) Efter at vi var kommet godt i gang med øvelserne, kunne vi mærke på Oliver at det ligesom var gået hen og blevet en hverdags ting for ham. Gitte var også god til at lave variere øvelserne til ham. Nogle var svære og andre synes han var nemmere og dermed sjovere.

Han kæmpede hårdt og det var en stor indre succes for ham når han kunne mærke at den svære øvelse, nu var gået hen og blevet nem. Nogle gange kunne vi endda høre om sige: Det her glæder jeg mig meget til at vise Gitte.

Igennem det sidste halv andet år, har Oliver udviklet sig meget i skolen. Han er blevet meget bedre til at læse. Han nyder aftenerne herhjemme, hvor han læser højt for os. Og efterspørger selv nye bøger, når han er færdige med dem han har læst. Så der er ingen tvivl om, at vi er på rette vej ☺

De bedste hilsener fra

Marianne